

uvodnik

Besede kot edino orožje

Morda smo vendarle blizu rešitve (tokratne) krize na Balkanu. O tej vojni je bilo veliko govora. Obsojanju in napadanju Miloševića in njegove genocidne politike so sledile kritike tudi na račun zveze NATO, predvsem pa na račun Američanov. Tokrat smo se morda bolj kot kdajkoli prej za-

vedali, da se prava vojna in pravi vzroki zanjo skrivajo za uradnimi izjavami in dogajanjem in da torej s temi ne sovpadajo. Še vedno lebdi v zraku strah, da bi bila lahko iz enega ali drugega razloga zamujena priložnost udejanjanja miru, za kar pa nikakor ne bi bilo opravičila.

S tem, da vojno povzročajo in vodijo politiki, se je naša neusmiljena cinična družba že sprijaznila. Tisti, ki se s politiko ne ukvarjamo direktno, o njej pa razmišljamo, se čutimo nemočne in istočasno besne, ker pač v svoji majhnosti

Erika Hrovatin

vztrajamo v tem, da usmerjamo svojo pozornost prej na posameznika kot na maso, ki ni točno definirana. Skušamo braniti večne, morda utopične ideale, principe sloganov iz pred 210 let, kar pa ni lahko.

Sama sem se večkrat spraševala, kakšna je moja vloga (če sploh obstaja)

v vsem tem dogajanju, čemu izgubljam čas in živce s samostojnim razmišljanjem, ko bi lahko brez večjih težav prevzela zame že izdelane kalupe. Pri vsej dobri volji ne morem gledati na vojno dogajanje samo ali izključno iz optike mednarodne politike, verjetno ker tega enostavno nočem. Mednarodna politika namreč prepogosto pozablja na posameznika, na človeka. Sklepam, da je osebam, kot sem jaz, usojeno, da ne bomo nikoli dospeli do "uglednih" političnih mest iz enostavnega razloga, ker so občutljivost, vest in pa čut za humanost presneto težka zavora.

Claudio Magris pravi, da je v naši predstavi lik intelektualca nekakšna idealna protiutež liku politika, ker pač zagovarja in predstavlja vrednote, resnico, svobodo, modrost in to brez pomisleka. Strahovito naporno je usmerjati lastne energije v največkrat jalovo besed-

no vojno, kateri redkokdo resnično prisluhne. Mislim pa, da je prav zaradi tega naša naloga še toliko bolj nujna.

Ob koncu spet misel o kosovskem vprašanju: nujno je, da se ta kriza reši, ni pa to dovolj! Dolžnost nas mladih je, da jo skušamo razumeti, spoznati v vseh njenih fazah in se ob njej čim več naučiti, da bomo do naslednje (ki bo, kot ponavadi - neizbežna) močnejši, glasnejši in morda vendarle učinkovitejši.

Erika Hrovatin

**VSEM BRALCEM
ŽELIMO PRIJETNE
IN RAZPOSAJENE
POLETNE POČITNICE!**

Tretja nagrada na letošnjem fotografskem natečaju SKK. (foto: Marija Iussa)

Septembra 9. Draga mladih

Mladinska kultura: samo za mlade?

Tema letošnje Drage mladih bo zajemala problematiko mladinske kulture. Mladi na tej in oni strani meje smo se namreč vprašali, če sploh obstaja neka vrsta kulture, ki bi jo lahko definirali "mladinska" kultura in v čem se le-ta razlikuje od uradne kulture. Zavedamo se namreč, da je generacijski problem precej pomemben, a je to sploh res samo generacijski problem? Ali ni mladinska kultura le kultura naše bodočnosti, saj so samo mladi lahko nosilci bodočnosti? Koliko pa uradna kultura sprejema alternativnost mlajših generacij? Kakšen prostor lahko mladi ustvarjalci zavzamejo v družbenem življenju?

Pojem kulture je v zavesti vsakega posameznika zelo širok. Uradna definicija tega pojma je: "skupek dosežkov, vrednot človeške družbe kot rezultat človekovega delovanja, ustvarjanja", človekovo delovanje in ustvarjanje pa je tako raznoliko, da je bilo treba ta pojem omejiti. Odločili smo se, da se bomo poglobili v umetniško ustvarjanje, ki je bilo v zgodovini slovenstva ključnega pomena za ohranitev narodne zavesti in ponosa, kot mora to tudi ostati v bodočnosti, ko ne bo Evropa poznala več meja in pregrad, ampak bo lahko zaživela v vsej svoji raznolikosti narodov in kultur. Zaradi tega je prav, da se mladi teh problemov zavedamo, da se z umetniškim ustvarjanjem soočamo in da se o tem pogovorimo, razčistimo svoje dvome, povemo svoje mnenje, gradimo dialog, ki je temelj vseh demokratičnih družb.

S temi željami smo se odločili, da bomo uvodno predavanje, **ki bo 2. septembra ob 16.30**, zaupali teologu in sociologu Branku Cestniku, ki nam bo iz sociološkega vidika razčlenil pojem umetnosti, razložil pomen, ki ga ima umetnost pri identifikaciji človeka z določeno skupino (narodom, lokalno skupnostjo, družbenim gibanjem...), kako se oblikujejo in spreminjajo kriteriji estetike in kaj je pravzaprav mladinska kultura in katere so njene značilnosti tako v Sloveniji kot drugje v Evropi.

Ostali dve srečanju bosta potekali v obliki **okrogle mize oz. debate**.

Na Dragi mladih je veliko priložnosti za sklepanje novih prijateljstev. Na primer med (odličnimi) skupnimi kosili! (foto Tomaž Susič)

Najprej bomo skušali odgovoriti na vprašanja, če mora biti umetnost nujno resna, oziroma zakaj se mladi masovno odločajo za bolj zabavne oblike umetnosti, ki so zaradi ustaljenih stereotipov vzete kot manj kvalitetne. Resnejše oblike ustvarjalnosti pa mlade ne zanimajo, tako da se začenja pravzaprav enačiti mladinsko kulturo z golo zabavo, in torej z manjšo kvaliteto, medtem ko se starejša generacija raje posveča resni kulturi, in torej bolj kvalitetni. **Na okrogli mizi, ki bo 2. septembra ob 10h**, bomo skušali globlje spoznati mladinsko kulturo in pomen, ki ga tovrstna kultura ima danes in ga bo imela v bodočnosti. **Gostje te okrogle mize bodo skladatelj resne glasbe in pevovodja Ambrož Čopi, skladatelj filmske glasbe Rok Golob, profesor na Univerzi v Ljubljani in bivši član skupine Pankrti, dr. Gregor Tomc, ter kantavtor Zoran Predin.**

Tretje izobraževalno srečanje, **ki bo v soboto, 4. septembra ob 10h**, pa bo bolj usmerjeno v politično sceno, saj bomo skušali spoznati, koliko (država in) politika nasploh podpira (ta) mlade umetnike, oziroma zakaj je vedno veliko prostora za tradicionalno oz. resno kulturo, manj pa za alternativno kulturo, ki je bolj popular-

na. Spustili se bomo tudi v bolj filozofska vprašanja umetnosti, skušali bomo odkriti kriterije in meje le-te, skratka vprašali se bomo, ali mora biti tudi v estetiki neka etika. Ta bodo gotovo pisana na kožo teologu in umetniku p. Marku Rupniku. Imena drugega gosta pa ne moremo še razkriti.

Poleg izobraževalnih srečanj pa je Draga mladih, ki bo potekala **(od četrтка, 2. septembra do sobote, 4. septembra) v Parku Finžgarjevega doma na Opčinah** tudi trenutek družabnega srečanja mladih s te in one strani meje, ki jih družijo isti jezik in ista kultura. Veliko bo časa tudi za sprostitve, saj bo v četrtek, 2. septembra zvečer gledališka predstava **Sluga dveh gospodov** v izvedbi **SKD Igo Gruđen iz Nabrežine**, v petek popoldne pa bodo potekale delavnice mladinske ustvarjalnosti (vsak udeleženec se bo lahko preizkusil v eni od naslednjih umetnosti: slikarski, pod mentorstvom Jasne Merkù, gledališki, pod mentorstvom Nikle Panizon, glasbeni, pod mentorstvom Sama Čarmana in plesni pod vodstvom Andreja Drenika), zvečer pa bo (družabni) latinsko-ameriški večer z glasbo in plesom (DJ Franz, animirata Francesca in Matej).

Jadranka Cergol

Ko je volk iz pravljice dober in zabaven

(Slovenski oder predstavil novo gledališko igro)

Radijski oder je letos poskrbel za otroški abonma Gledališki vrtljak. Od oktobra do aprila se je za malčke in njihove družine zvrstilo sedem predstav.

Zadnji so na odrskih deskah Marijinega doma pri Sv. Ivanu nastopili igralci Slovenskega odra, ki so številnim prisotnim ponudili živahno in moderno uprizoritev Obtoženega volka, za katero je poskrbela režiserka Lučka Susič, ki ima poseben smisel za otroški svet. Mladinsko, oz. otroško igro je leta '78 napisal dramatik in pisatelj Žarko Petan, Lučka Susič pa je poskrbela za priredbo besedila, tako da je vključila nekaj songov, predvsem pa je zgodbo, ki se odvija na sodišču, priredila tako, da je postala

Naša sodelavka in urednica Breda Susič je pred kratkim diplomirala na fakulteti za mednarodne in diplomatske vede, in sicer z najboljšo možno oceno (110 s pohvalo). Vsi sodelavci, člani Slovenske Prosvete, MOSP-a in Kluba ji iskreno čestitamo in želimo enak uspeh v življenju.

interaktivna: v dogajanje na odru namreč lahko aktivno posežejo mali gledalci. Magda Samec si je zamislila in izdelala sceno in kostume (predvsem zelo posrečene maske za živalice), Aljoša Saksida je ustvaril prijetno glasbo za songe, ki so popestrili dogajanje. Pisane kostume je sešila Fabia Trento, Nikli Panizon je bil zaupan gib, Marko Kandut in Aleks Purič pa sta posnela film, ki je prikazal grešno dejanje, zaradi katerega je bil črni volk obtožen in poklican pred sodnika.

Vsi poznamo pravljico Rdeča kapica in "hudobnega" volka, ki nastopa

v njej. Neštetokrat so nam jo pripovedovali starši in učitelji. Čeprav smo jo slišali še in še, je volk ostajal v naših očeh vedno strašen. V naši naivnosti nismo nikoli podvomili, če je volk res hudoben, in nismo pomislili na to, da bi lahko le v pravljici odigral vlogo hudobnega, v resnici pa bi bil prijazen ali celo dober. Žarko Petan pa je s svojo igro postavil na glavo temeljno zgodbo iz našega otroštva in nam vsrdral dvom, da volk pravzaprav sploh ni tako strašen, kot smo si ga vedno predstavljali.

Igra se začne s tem, da paznik na sodišču (resni Peter Raseni) opozori mlade gledalce, da je volk (simpatični, nenasilni in nenasitni Tomaž Susič) obtožen hudega zločina: umora Rdeče kapice in njene babice. Kot se v demokratični družbi spodobi, pa ima volk možnost, da ga branilec (razumevajoča Jasna Simčič) zagovarja pred sodnikom (strogim in racionalnim Andrejem Maverjem), tožilcem (napadalnim Rokom Oppeltom) in otroško poroto. Ker je to pravi proces, se pred sodiščem zvrstijo tudi priče: Rdeča kapica (otroško razigrana Mira

Fabjan), babica (smeh vzbujajoča naglušna Nadia Roncelli), lovec (raperski Štefan Pahor), medved (okroglo nerodni Aleksij Štoka), lisica (zapeljiva Miriam Čermelj), zajec (strahopetni Ivo Lachi), Jakob in Wilhelm Grimm (Matjaž in Martin Rustja, brata tudi v resnici), ki obtoženega opišejo kot prijaznega, simpatičnega in dobrosrčnega.

Sodnik po kratkem razmišljanju preda odločitev o usodi volka mladim porotnikom, ki lahko volka obsodijo na smrt ali pa ga oprostijo. Na premieri - kot na drugih dveh ponovitvah igre, na Družinskem prazniku v Finžgarjevem domu na Opčinah in na osnovni šoli v Trebčah - so se otroci odločili, da je volk nedolžen in prav navdušeno navijali za njegovo izpustitev.

Na koncu je vesel aplavz nagradil prisrčnost igralcev, ki so svoje vloge odigrali res prepričljivo in živahno. Med odraslimi, ki so zapuščali dvorano, pa sem zasledila pripombo: "Ko bi bili tudi na italijanskih sodiščih tako hitri...!"

Alenka Hrovatin

Obtoženi volk pred sodnikom na odru Marijinega doma pri Sv. Ivanu. Z leve proti desni: tožilec Rok Oppelt, sodnik Andrej Maver, volk Tomaž Susič, paznik Peter Raseni, branilec Jasna Simčič.

Mi smo Miss, mi smo Miss, Miss smo s Krasa doma...

OSEBNA IZKAZNICA
Lara Komar

Pogovor z Laro in Eliso Komar

OSEBNA IZKAZNICA
Elisa Komar

Kraj in datum rojstva: Trst, 7. oktobra 1980
Zodiakalno znamenje: Tehnica
Šola: Klasični licej
Hobby: Petje, glasba nasploh, branje, ples
Dobra lastnost: Življenjska energija (po dolgem razmisleku, op.ur.)
Slaba lastnost: Rada spi
Kaj ti je v življenju všeč: Lep nasmeh
Kaj sovražiš: Hinavščino
Stvar, ki ti prinaša srečo: Številka 7, moj prstan
Najljubši film: Dead poet society (L'attimo fuggente)
Najljubši igralec: Brad Pitt!
Najljubša knjiga: U. Eco: Il nome della rosa
Najljubša pesem: Katerakoli, ki jo zna zapeti
Najljubši pevec / skupina: Trenutno Anouk
Oseba, ki jo jemlješ za zgled: Moj fant

Kraj in datum rojstva: Trst, 1. septembra 1982
Zodiakalno znamenje: Devica
Šola: Pedagoški licej
Hobby: Kitara, risanje
Dobra lastnost: Veselje... in prenašanje Lare, ko poje!
Slaba lastnost: Dosti majhnih, ampak nobena večja
Kaj ti je v življenju všeč: Prijaznost ljudi
Kaj sovražiš: ...?
Stvar, ki ti prinaša srečo: Stol v razredu, ki ga ima od 1. srednje
Najljubši film: Braveheart
Najljubši igralec: Brad Pitt!... in Robin Williams
Najljubša knjiga: The horsewhisperer (L'uomo che sussurrava ai cavalli)
Najljubša pesem: Vsaka, razen RAP ali Heavy Metal
Najljubši pevec / skupina: The Cranberries
Oseba, ki jo jemlješ za zgled: Moja družina

Mladi. Inteligentni. Izredno lepi. Vedno veseli. Uspešni na raznih področjih. Glasbeno nadarjeni. Fantje ju občudujejo. Dekleta jima zavidajo. Če mislite, da govorimo o novih filmskih zvezdah ali o novih Baywatch reševalkah, ste na zgrešeni poti! Če mislite, da govorimo o novih top-model na modnih defilejih v Milanu in Parizu, se hudo motite! Če mislite, da govorimo o novih prelepih pevkah, se tudi motite! Morda ju vse to še čaka, morda bosta vse to nekega dne doživeli. Zaenkrat pa sta samo **Lara in Elisa Komar**. Lahko ju srečate v šoli, lahko ju vidite po cesti ali, če imate srečo, na plaži. In zagotavljam vam, da ne boste razočarani!

M.S.: Vedve sta v naši širši javnosti zasloveli po tem, da sta zmagali na natečaju Miss Alpe-Jadran. Bi nam povedali kaj več o tem?

Lara: Bile so razne selekcije: na državni selekciji v Italiji se je uvrstila na prvo mesto Elisa in jaz sem bila tretja. Potem sva kot finalistki na državnem natečaju šli še na meddržavno selekcijo, kjer so tekmovalе vse države Alpe-Jadrana, npr. tudi Švica, Avstrija, Madžarska ipd. In jaz sem se uvrstila na drugo mesto.

M.S.: Kako pa sta se sploh odločili, da se prijavita?

Elisa: Bili sva na šagri v Bazovici in najin prijatelj naju je obvestil, da potekajo selekcije za Miss Alpe-Ja-

dran. Na začetku naju je bilo malo sram, potem pa sva se s prijateljicami zmenili, da se prijavimo vse skupaj... No, in tam je zmagala Lara, jaz pa sem dosegla drugo mesto. Selekcij je bilo sicer več, najprej krajevna, potem deželna, potem pa so nas poklicali za državni finale. In potem še na mednarodnega.

Lara: Najlepše je bilo, da sva se na začetku vedno izmenično uvrščali na prvo in drugo mesto... Tako da so naju na koncu poznali kot sestrini in to je bilo tudi za žirijo nekaj novega in zabavnega.

M.S.: Na finalu vaju je nagradila Alessia Merz, znani obraz na televizijskem zaslonu. Kakšen vtis je na-

redila na vaju? Bi šli po njenih sledovih?

Lara: Osebnost mi ni preveč všeč... kot oseba, mislim, ne pa kot lepota, drugače je v obraz zelo lepa...

M.S.: ...baje, da je precej nizka...

Lara: Ja, zelo nizka, meni je prišla do ramen... Vsekakor mi ni všeč, ker se mi način, s katerim se predstavi na televiziji, ne zdi pristen in spontan.

Elisa: Med drugim naju je samo pozdravila, drugače je skoraj nismo videli, ker je bila vedno obkoljena od vseh svojih osebnih straž...

M.S.: Bosta ponovili izkušnjo natečaja ali sta jo morda že?

Elisa: Zdaj naju večkrat razne agencije modnih revij pokličejo za modne defileje po Sloveniji, v Novi Gorici, v Ajdovščini, v Portorožu... Kot izkušnja mi je bila zelo všeč, predvsem zato, ker sva bili obe sestri skupaj, če si sama, je verjetno težje.

M.S.: Kaj pa razni natečaji, kot je Miss Italia ali Miss Slovenija? Bi poskusili?

Elisa: Jaz ji vedno pravim, da mora poskusiti!

Lara: Bog ve... če bo kdaj prilika... Si ne delam velikih utvar, ampak je vseeno zabavna izkušnja. To ni moj življenjski cilj, moj ideal, vsekakor nisem proti in tega sploh ne izključujem.

M.S.: Kaj pa doma? Kako so sprejeli to vajino "zabavno izkušnjo"?

Lara: Tatko je bil najprej malo skeptičen, ker se je bal, češ da je svet mode pokvarjen svet, potem pa je postal najin uradni fotograf in naju spremlja povsod. Mama pa je prav tako postala odgovorna za "make-up", za pričeske in ličenje.

Elisa: Tudi v bodoče mislim, da bi naju podpirala, ker vesta, da imava glavo na ramenih in se torej na naju zaneseta.

M.S.: Kaj pa vajina fanta? Ljubosumna?

Elisa: Nee, nasprotno, oba fanta sta stvar dobro sprejela, bila sta ponosna na naju. Tudi onadva sta naju vedno spremljala.

M.S.: Katera pa je vajina skrivnost za tako privlačno zunanost? Je to naravni dar ali kakšna skrivnost, kakšna posebna dieta?

Elisa: Dieta? Ne vea niti kaj pomeni... Morda se pred poletjem malo bolj paziva, namesto treh čokolad pojeva samo eno...

Lara: Tudi šminkam se recimo enkrat na teden, ob sobotah zvečer, drugače pa mi je všeč ostati čim bolj naravna in tudi enostavno in udobno oblečena.

M.S.: Poleg teh natečajev s čim se ukvarjata ob prostem času?

Elisa: Pred kratkim sem se začela ukvarjati s konji in jahati s svojo prijateljico. In tudi igram kitaro in rada občasno rišem.

Lara: Mene pa zelo veseli solo petje, pred kratkim sem tudi začela peti v skupini, nasploh se kar precej ukvarjam z glasbo, ker igram tudi klavir. Drugače pa mi je zelo všeč hoditi na sprehode, tudi v hribe.

M.S.: Torej, sta obe uspešni v glasbi (večkrat tudi nastopata), uspešni sta tudi na natečajih za miss, obe sta lepi in sklepam, da s fanti nimata problemov... Verjetno vsaj šolski uspeh malo peša...

Lara: Ne, ne, sploh ne... Letos ciljam na devetico, ne vem, če mi bo uspelo, s to novo maturo...

Elisa: Jaz pa ciljam na osmico!

M.S.: Kakšne načrte pa imata potem, po šoli (to velja seveda bolj za Laro, ki bo letos maturirala)?

Elisa: Oh, že na osnovni šoli sem vedela, kaj bom delala! Izbrala bom mamino pot, hočem biti vzgojiteljica, zato bom na univerzi obiskovala pedagoško fakulteto.

Lara: Jaz pa ne vem še točno, kaj bom. Vem pa gotovo, da bom po maturi študirala komunikologijo v Trstu.

M.S.: Misliš, da vama bo (ali tudi je še) vajina lepota v življenju pomagala?

Elisa: Škoda, da na šoli nimamo mnogo profesorjev moškega spola, da bi lahko kaj pripomogla... Ne, se hecam!!! Vsekakor se za spraševanja ne oblačiva ne vem kako lepo... čedno že, ampak nič pretirano posebnega.

Lara: Mislim, da v šoli lepota ni v veliko pomoč... V življenju pa verjetno lepa postava lahko pomaga. Ni glavna stvar, seveda. Prvi vtis ni samo lepa postava, ampak predvsem kako se oseba predstavi, kako se obnaša.

Hvala za pogovor! Želim vama še veliko uspehov!

Matej Susič

KINO

Matrix

Marsikateri znameniti mislec iz preteklosti se je lotil vprašanja resnice in verodostojnosti našega zaznavanja sveta. Odgovori so bili raznovrstni in so seveda odsevali psihološko, a predvsem prevladujoče kulturno čutenje takratnega človeka. Tudi računalniška doba je izdelala (samo)svoj in izzivalen odgovor na to vprašanje. V filmu **Matrix** je realnost namreč računalniški program, naše zaznave in naši občutki pa niso nič drugega kot računalniški imputi, ki nam jih neprestano ponuja vseobsegajoči, umetni računalniški spomin.

Izvirna in prepričljivo izpeljana zamisel se je porodila bratoma Larryju in Andyu Wachowski, ki sta scenariista in obenem režiserja filma **Matrix**. Film je dobro zgrajen in vseskozi napet: izvirna je zamisel o umetnem svetu, ki je le sad "filov", saj obstoja le v človeških glavah, in v katerem so navadni ljudje jetniki, ker niso avtorji lastnih zaznav. Nad navadnimi smrtniki pa stojijo t.i. izbranci, ki so spoznali Matrixove zakone in njegove cilje, so se preobrazili in ga zato morejo obvladati in kršiti, kar se drugim zdijo naravni fizikalni zakoni, kot so hoja po zidovih navzgor, izredno dolgi skoki itd. Zaradi tega so tudi navdušujoči prav akcijski trenutki v filmu, kot so zasledovanja, dvoboji, v katerih se nasprotniki ognjevitno bojujejo in predvsem izredno dobro obvladajo raznorazne orientalske bojne veščine.

V glavni vlogi nastopa Keanu Reeves, igra izbranca, ki se s skupino drugih upornikov - Laurence Fishburne, Carrie-Ann Moss - postavi proti človeštvu škodljivim načrtom Matrixa.

Ne veste, ali bi si film ogledali ali ne? Film ni namenjen izključno ljubiteljem znanstveno fantastične zvrsti; dogajanje poteka v sedanosti, v katero pa so se vsilili elementi nekega drugečnega sveta, poleg tega je v filmu dosti akcijskih, zabavnih in tudi romantičnih prizorov. Če sta vam bila Johnny Mnemonic in Nirvana všeč, je **Matrix** gotovo vaš film!

Nadia Roncelli

Pomlad v Slovenskem kulturnem klubu

Največ zanimanja za zgodovinske teme

V zadnjih treh mesecih je Slovenski kulturni klub organiziral v sklopu sobotnih večerov veliko zanimivih predavanj s področja zgodovine, aktualnosti in družabnosti.

V soboto, 27. februarja, je bilo na sporedu predavanje z zgodovinsko tematiko, namenjeno predvsem maturantom, z naslovom "Zgodovina Trsta od konca druge svetovne vojne do priključitve Italiji". Predavatelj, mladi zgodovinar Gorazd Bajc, je v svojem predavanju zelo nazorno in jasno predstavil poveljno obdobje do leta '54.

Čez teden dni, 6. marca, pa je v Peterlinovi dvorani Štefan Pahor vodil sobotni večer posvečen "Video-igram, od PAC-MANA do PLAY STATIONA". V teku sprostilnega večera je govoril o zgodovini video-iger, pokazal je "zgodovinske" primerke, izvajal praktične prikaze in omogočil prisotnim, da med seboj tekmujejo. Vzdušje je bilo veselo, kajti zbrali so se predvsem tisti, ki so "zasvojeni" z video-igrami.

Teden kasneje je bilo na program spet uvrščeno zgodovinsko predavanje, ki pa je tokrat obravnavalo tematično druge svetovne vojne: naslov pre-

davanja je bil "Druga svetovna vojna - Bitke na Daljnem Vzhodu in na Pacifiku", vodil pa ga je zgodovinar prof. Aleš Breclj. Po predavanju je bila publika povabljena v kino, da si ogleda film The Thin Red Line.

Ker smo imeli na zadnjih treh sestankih dvakrat zgodovinsko predavanje, je bila 20. marca na sporedu drugačna, a zelo zanimiva tema. Predavanje na aktualno temo, in sicer "O smrtni kazni" je imela profesorica Nadja Maganja, ki je zelo izčrpno in poglobljeno posredovala situacijo v državah, kjer še vedno obstaja smrtna kazen.

Grafologija in življenje na jadrnici priklicali veliko mladih

Proučevanje značaja na podlagi pisave je zelo zanimiva veda, ki jo je na sobotnem sestanku 27. marca prikazal diplomirani grafolog in psiholog Andrej Zaghet, in sicer na predavanju z naslovom "O grafologiji". Tema je privabila lepo število radovednežev, ki so pokazali res veliko zanimanja za vse, kar jim je mladi predavatelj povedal in tudi praktično prikazal.

Po velikonočnih praznikih je bil v prostorih Slovenskega kulturnega kluba kot gost in predavatelj mladi fotograf Paolo Tanze. Velikemu številu mladih je prikazal svojo izkušnjo na veliki italijanski jadrnici Amerigo Vespucci, saj je tu služil svoj devetmesečni vojaški rok. Znanje tujih jezikov, predvsem ruščine, ga je privedlo med družbo mornarjev in na kraj, kjer se šolajo kadeti italijanske mornarice. Kasneje so častniki izvedeli tudi za njegov talent za fotografijo in mu zapali nalogo uradnega fotografa na ladji. Z diapozitivi o življenju na jadrnici je navdušil vso publiko.

Dobrodelni srečolov in predstavitev manjšine v Postojni

V nedeljo, 11. aprila, so klubovci sodelovali pri pobudi Slovenskega kluba v pomoč in korist žrtvam vojne na Kosovu, ki je bila na Stadionu 1. maj. Organizirali so bogat srečolov, za katerega so lepe nagrade darovale razne trgovine (pohištvo Korsič od Sv.

Ivana in slovenska Tržaška knjigarna iz Trsta; z Opčin pa še Darila Viviana, draguljarna Malalan, pekarna Čok, slaščičarna Saint Honoré, profumerija 90, drogerija Casa del Detersivo iz ulice Biancospino, trgovina igrač Ulgheri-Pavat in trgovina Kobez) in veliko posameznikov članov SKKja in MOSPa; tako je imel ta srečolov velik izkupiček.

17. aprila je sobotno srečanje odpadlo zaradi referenduma in šolskih izletov. V zameno pa se je manjša skupinica klubovcev v ponedeljek, 19. aprila, udeležila že enajsto leto zapored srečanja s predstavniki krožka OZN, ki deluje na srednji šoli v Postojni. Krožek ima med svojimi glavnimi cilji spoznavanje slovenskih manjšin, predvsem v Italiji in Avstriji. Letošnje srečanje v Postojni je bilo posvečeno predstavitvi naše manjšine. Spregovorila je mentorica SKK Lučka Peterlin, predsednik SKK Rok Oppelt, tajnik SKK Peter Jevnikar, članica SKK Iris Risegari ter Breda Susič.

V ospredje zopet zgodovina

Zadnje predavanje v mesecu aprilu pa je bilo 24. aprila, ko je veliki poznavalec zgodovine Jugoslavije, univerzitetni profesor Jože Pirjevec predaval o osebnosti, ki prav v tem času izstopa na mednarodnem svetovnem političnem prizorišču, o Slobodanu Miloševicu. Številnim mladim poslušalcem ter starejšim prisotnim je predavatelj orisal Miloševičevo politično in osebno življenje, zgodovino Srbije pod Miloševičevo oblastjo ter sedanjo situacijo v Srbiji in na Kosovem.

Naslednjo soboto pa so klubovci pristopili k pobudi Odbora za mladinsko pastoralo. V soboto, 1. in nedeljo, 2. maja so se udeležili organiziranega izleta po Slomškovih stopinjah, na Štajersko in avstrijsko Koroško. Tako so se seznanili s kraji, v katerih je deloval Anton Martin Slomšek, prvi slovenski blaženi.

9. maja pa si je številna publika ogledala film La vita è bella; ta Benignijev film je namreč, kakor vsi vemo, dobil tri oskarje. Priljubljeni italijanski komik in režiser Roberto Benigni je s

RAST, mladinska priloga Mladike,
34133 Trst, ulica Donizetti 3
Pripravlja uredniški odbor mladih.

Pri tej številki so sodelovali:
Erika Hrovatin, Marija Iussa,
Jadranka Cergol, Tomaž Susič,
Alenka Hrovatin, Matej Susič,
Nadia Roncelli, Mira Fabjan,
Breda Susič, Aleš Dimnik,
Zulejka Paskulin in Breda Susič.

Številko je uredila
Breda Susič

Trst, junij 1999

Tisk graphart snc
Obrtna cona Dolina 507/10 - Trst
Tel. 040/8325009

tem filmom zaslovel tudi pri širši mednarodni publiki. Klubovcem sta posredovala kratko predstavitev zgodovinskega ozadja filma (koncentracijska taborišča) in kritični prikaz filma samega mladi zgodovinar Peter Radetič in maturantka Erika Hrovatin.

Mesec maj je že tu

15. maja so v Peterlinovi dvorani predavali predstavniki MOSPa, bili so kar štirje - Štefan Pahor, Niko Tul, Mateja Metlika in Miriam Čermelj - od šestih, ki so se marca meseca udeležili tradicionalnega Easter seminarja evropske organizacije YEN. Seminar je bil letos v Bautsenu v Nemčiji. O zanimivem srečanju so poročali, žal maloštevilnemu občinstvu, s pomočjo video-posnetka. Kakor so sami povedali, je bil letošnji seminar za Slovence v Italiji pomemben in uspešen tudi zaradi odličnih stikov, ki so jih vzpostavili s predstavniki retoromanske manjšine iz Švice, s Frizijci in Južnimi Tirolci, predvsem pa, ker je bil predstavnik naše manjšine, Matej Susič, izvoljen za podpredsednika YENa.

22. maja so se klubovci vključili v ljudski misijon, ki ga je za slovenske vernike priredilo Slovensko pastoralno središče v Trstu. V gosteh so imeli dva misionarja, p. Danila Holca in p. Mirka Veršiča.

Zadnje srečanje pa je bilo 29. maja. Na njem so se spomnili nedavno umrlega pisatelja Fulvia Tomizze. Prijubljenega pisatelja sta predstavila prof. Diomira Fabjan Bajc in Ivo Selj. Slednji je pripovedoval o osebnem srečanju s pisateljem v zvezi z romanom Franciska in prijateljstvu, ki ga je vzpostavil z njim. Prof. Diomira Fabjan Bajc je predstavila umetnika kot treznega človeka, ki je rad opazoval in opisoval ljudi, saj je bil po njegovem mnenju vsak človek zanimiv in originalen. Poleg pisateljevega življenjepisa in osebnega mnenja o njegovem delu, je profesorica predstavila njegova glavna dela ter prebrala nekatere najbolj značilne prozne odlomke. Sledil je nato videoposnetek o pisatelju Fulviu Tomizzi, ki ga je iz raznih oddaj posnel Ivo Selj. Bil je zanimiv večer, ki bi zaslužil večjo udeležbo.

S tem predavanjem se je zaključila letošnja sezona Slovenskega kulturnega kluba. Na vrsti bo še zaključni večer in obračun sezone.

Mira Fabjan

Poletje v družbi mladih

"... Al me boš kaj rada imela..." Na počitnicah v Izoli je veliko smeha, petja in dobre volje. (foto Aleš Dimnik)

Tisti, ki se še niste odločili, kam na počitnice in imate radi prijetno družbo, morje, zabavo pa tudi potovanja, in tisti, ki bi se radi na prijeten način naučili kaj novega, lahko izbirate med naslednjimi predlogi:

Izola 99

Poletni teden od nedelje, 25. julija do nedelje, 1. avgusta - organizira ga ZKŠ.

Program Izole 99 obsega:

- športni del (plavanje, športne igre, plesne vaje)
- družabni del (plesni večeri, družabni večeri, izlet)
- izobraževalni del (predavanja in pogovori v skupinah o odnosih med fanti in dekleti in o človekovih pravicah, ustvarjalna delavnica)
- in duhovni del (aktivno krščansko življenje)

Cena:

- 16.500,00 SIT (polni penzion, nočitve, enodnevni izlet, plesne vaje, material za ustvarjalno delavnico)

Dnevi športa pod šotori

Organizira jih društvo Mavrični most mladih od 12. do 18. julija v Luciji pri Portorožu. Program: športne in vodne aktivnosti. Spanje pod milim nebom ali v šotorih na vrtu župnišča v Luciji. Cena: 9.900,00 SIT.

Španija '99 - od Katalonije do Galicije

Potovanje organizira ZKŠ od petka, 30.7. do torka, 10.8. - z avtobusom. Končni cilj potovanja: Santiago de Compostela in udeležba na mednarodnem srečanju mladih, ki bo potekalo v duhu svetovnega dneva mladih. Na poti: ogled Barcelone, Madrida, Lurda. Cena: 43.500 SIT (prevoz in štiri polpenzion) in 8.200 španskih pezeta (participacija za srečanje v Santiagu de Compostela)

Informacije in prijave: MOSP, ul. Donizetti, 3, Trst, tel. 040/370846, od ponedeljka do petka od 9.00 do 17.00 ure.

Vsem želimo lepe in sproščene poletne počitnice!

Breda Susič

Človek na pragu 3. tisočletja

S police snamem knjigo minulega, ali bolje rečeno minevajočega tisočletja. V usnje zavita, s plastjo prahu pokrita stara bukva orumenelih listov vzbuja v meni občudovanje, strah, spoštovanje. Čutim: večnost jo je držala v rokah, čas je z gosjim peresom pisal vanjo, brali so jo letni časi. Starinski predmeti rodbinske skrinje na kašči so me vedno popeljali v idilične in pravljичne svetove in sanje, ta knjiga pa me obzarja z nekako tegobo. Mogoče so to morije, vojne, neozdravljive bolezni, ki se vate zapišejo s črnimi črkami? Mogoče je to le arhaičnost spominov, ki veje iz nje? Prelistam jo in spoznam še neznane dogodke. Zob časa jo je ponekod razgrizel in uničil, še vedno pa obstaja tista presenetljiva prvinska bitnost, ki me vznemirja. Prelistam jo do konca, položim jo ponovno na polico in vzamem drugo. Ha, tale pa je nova, nedotaknjena, nepopisana... Na snežnobeli naslovnici se svetijo zlato natiskane poševne črke: LETO 2000.

Odpira se nam nova doba, novo tisočletje, odpira se mi novo vprašanje: bomo popravili ali pokvarili podobo Zemlje? Bo človeštvo vzdržalo v življenju in delu v prihodnosti? Zanima me, kaj bo čas na ta bel list napisal: se bo zgražal? šopiril? togotil? To so gola ugibanja, a ne izrečena tjavdan, marveč so posledica treznega premisleka. Na pragu leta 2000 nas torej mučijo mnoge stvari, vprašanja o miru in vojni, novosti v prometnih tehnikah in v izkoriščanju energije, o laserjih, holografijah in napredku avtomatizacije.

Sama priznam, da nisem dovolj podkovana na vseh teh področjih, da bi se lahko na dolgo in široko razpisala. Stvar prepuščam znanstvenikom in raziskovalcem bodočnosti, ki so sicer postavili absurdne teze, čeprav bi nekatere tehnične pridobitve gotovo napravile življenje ljudi v letu 2000 bolj udobno.

Vsekakor sem prepričana, da leta 2000 ne bomo uživali v pravem pomenu besede, dokler ne bo vprašanje miru in vojne rešeno. Že v antiki so avtorji obsojali nasilje in krutosti, ki ponižujeta človeka na živalsko raven, kajti strah pred napadi in želja po premoči nad sovražniki je privedla človeštvo do tega, da zdaj takorekoč čepimo vsi za velikimi zalogami atomskih in vodikovih bomb; nič ni pomagal Einsteinov trud, ko je nekaj dni pred smrtjo podpisal razglas, ki svari pred nevarnostjo uporabe H bomb. V upanju, da se bo človeštvo spametovalo in prekinilo vsako obliko sporov in sovraštev ter se usmerilo v izboljšanje obstoja planeta nasploh, stopam v novo tisočletje in s tem odpiram novo knjigo, ki bo vzbujala presenečanja rodovom leta 2000. Bodočnost je torej v rokah nas vseh, zato ne smemo izgubiti priložnosti, ampak kot Atlanti moramo nositi svet na naših plečih v upanju in skrbi po boljšem.

Zulejka Paskulin

6.11.1997

Udarci ošibijo človeka in ga vzdignejo v močnejše, popolnejše bitje. Ko si v breznju, misliš le na večne zakaj-e, ki ti prodirajo v dušo kot nož v živo (svežo) rano. Upanja, da boš vstal, ni, ker ne moreš stati na lastnih nogah. Šibi se tvoja samozavest in ti ne vidiš izhoda. Večni zaostanek. Jok. Nenehne bolečine, kje je svetli izhod? Kje upanje? Kje je moja moč?

Vse je razblinjeno - jaz na kosih. Bojim se brezna, sovražim trpljenje, izhod je...

16.8.1998

Če ne veš, ne kod ne kam, poglej vase in ne v druge ljudi. Odpri oči in poglej v svoje globoke korenine.

23.9.1998

SIVA
STARA HIŠA
SAMEVA SREDI GOZDA.
STREHA RAZPADA,
RAZBITA OKNA, NESTABILNE
[STOPNICE.

A KO
NEŽNO ODPREŠ VRATA,
IZ NJE ZASIJE
RAJSKA SVETLOBA.
MAVRICNE BARVE
DOMUJEJO
V NJEJ.
PISANE,
ŽIVE STENE
IZŽAREVAJO
TOPLINO,
NEŽNOST.
IN PRAV LEPO MI JE V NJEJ...

2.10.1998

SANJAM O LJUBEZNI,
KI MI JE NE MOREŠ DATI,
[KER SE BOJIŠ KOT JAZ.
SANJAM O TVOJEM DOTIKU,
POLJUBU,
BOŽANJU.
HREPENIM
PO RITMU,
KI VZBURJA VSE HORMONE
V MOJEM TELESU,
KI BI ME PONESEL
V NEBESA
IN PRINESEL VELIKO
TRPEČEGA UŽITKA.
POTEM NE BOM
VPRAŠALA NIČ VEČ,
KER SVOBODNE PTICE
LETIJO SAMOTNO PO NEBU
IN ŽIVIJO OD VESELJA
STIKOV IN TRENUTKOV,
KI JIH DOŽIVLJAJO V VSAKI
[SEKUNDI
NEVARNEGA LETA.

Breda Sosič

3. nagrada na literarnem
natečaju SKK

